

PIŠETA IN UREJUJETA: LOJZE KOŠOROK IN PAVLA GRUDEN

IN MED NAMI

DVE NEVESTI

Triglavska igralska družina je v sobota 25. februarja uprizorila veselo igro DVE NEVESTI, v treh dejanjih. Tokrat je bila režija v rokah Mirana Spicarja in prav vsi igralci so nas vse prav prijeto iznenadili z odličnim nastopom. Tako so ponovno potrdili in dokazali kaj zmorejo. Nismo se pozabili Cankarjevih HLAPEV, ki so jih dali na oder ob priliki Cankarjevega tedna in odkritju spomenika. Tako smo s to prireditvijo nekako zaključili vrsto kulturnih prireditvev, ki so bile v zvezi z odkritjem spomenika Franceta Preserna. Tudi obisk je bil zadovoljiv, v zadovoljstvo igralcev in nas vseh. Prav iskrene čestitke in hvala vam vsem!

Ob tej priliki smo se poslovali tudi ob predstavnikov Slovenske izseljenske matice, predsednika Seligerja in pesnika Zlobca. Besede pesnika Cirila Zlobca, nam bodo vsem ostale globoko v spomenu in jih ne bomo pozabili. Ostale nam bodo ne samo v spomenu, temveč nam bodo tudi v spodbudo za nadaljne napore pri kulturnem delu. Predstavniki slovenskih organizacij v Sydneyu, so se na tem večeru tudi uredno poslovali od svojih gostov.

SLOVENSKI POUK TUDI V NEWTOWNU

V okviru Jugoslovenske etnicne sole u Newtownu je v letosnjem solskem letu poleg makedonskega, srbskega in

hrvatskega jezika, odprt oddelek oz. razred tudi za slovenski jezik. Vpisanih je 13 uencev in pouk se je začel 11 februarja. Za začetek poučuje Lojze Kosorok, dokler se ne najde druga uena moc. Ucitelj je z uenci zelo zadovoljen, pravi da so zelo marljivi. Zal se nimajo na razpolago ucnih knjig.

Slovenski razred so odprli tudi pri Slov. društvu Sydney v Hosley Parku, kjer poučuje g. Marjan Tomazin. Predsednik Matice je izrazil posebno zadovoljstvo z odprtjem novih razredov.

FEBRUARSKE MISLI O PRESERNU

Edini slovenski mesenik v Avstraliji Misli, niso o tem velikem kulturnem dogodku pri SDS nasle one lepe besede. Nasprotno, skušajo z raznimi klancimi, izjavami pod raznimi naslovi prikazati priprave na veliki kulturni dogodek kot nekaj politični spektakl. Verjetno so namerno tokrat zelo "clovesko" mislili. Kje je bila vsa ta saloigra rezirana, nam ni seveda potreba posebej ugotavljati. Zal, da se mora kultura meriti po barvah ali so to narodne barve ali kakrsne koli ze. Iboi odborniski pari - "klapi" in članom - "klapi podobne baze", sta nasa castita duse briznika posteno isprasila njih rdeco vest. Pac v smislu 40 dnevnega posta! Naj vam bo v zadosenje: sta kar opravila javno spovod za vas vse, kateri se pripravljate na velikonočne zabave. Spodobi se in pravico je...

DOVOLJ DELOVNIH MEST ZA POVRATNIKE

V Slovenijo se po podatkih republiške skupnosti za zaposlovanje vsako leto vrne približno dva tisoč naših ljudi, ki so začasno zaposleni na tujem. Večina zlahka dobi delo doma, na splošno pa je povprečna čakalna doba za delovno mesto šest mesecev. Za letošnje leto se predvideva, da bo odprtih nad tri tisoč delovnih mest, pretežno na tistih področjih, od koder se največ ljudi zaposluje na tujem. Veliko hitreje naj bi se razvijala tudi obrt, ki naj bi zagotovila dodatnih 1400 delovnih mest.

Zanimivo je, da so ob novem letu, prav v času, ko se je pri nas mudilo na novoletnih počitnicah največ naših rojakov, v Lendavi odprli nov obrat tovarne Gorenje-Varstoj, v katerem izdelujejo sanitarne kabine, v Črnomlju, v Beli krajini, pa so položili temeljni kamen za novo tovarno Gorenja, v kateri bodo izdelovali kompresorje za hladilne naprave. Med novoletnimi prazniki se je povezovala z našimi rojaki tudi delovna organizacija Olga Meglič iz Ptujja, ki deluje v okviru sestavljene organizacije kovinske industrije ELKOM. Podjetje Olga

Meglič namerava v vasi Dolane v Halozah zgraditi tovarno hidravličnih elementov; naši rojaki, ki so začasno zaposleni na tujem, naj bi novi tovarni posodili devize za uvoz opreme, s tem pa bi si zagotovili tudi delovno mesto. Posojilo v višini najmanj 10.000.— DM naj bi bilo za dobo petih let, tovarna pa bi jim ga vrnila po petih letih z 10 odstotnimi obrestmi.

DARILO KOROŠKIM SLOVENCEM

Predsednik Slovenske narodne podporne jednote Frank Groser je pred nedavnim poslal predsedniku Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, Avstrija, dr. Franciju Zwitterju ček za 2.500.— ameriških dolarjev. Ameriški Slovenci so poklonili denar našim koroškimi rojakom, da bi ga po svoji presoji uporabili pri nadaljevanju boja proti diskriminaciji. Rojak Frank Groser je tudi sporočil da za letos načrtuje ponovni obisk Slovenije, ob tej priložnosti pa bo obiskal tudi avstrijsko Koroško.

KAR PO DOMAČE...

Gospod B mi je v prisotnosti gospoda A pel posmrtno slavo na levom bregu... Gospod A mu je rekel, da mi bo o temu telefoniral. Gospod B mu je to obveloval, ces, dalaje bo v casopis. Vendar mi je g. A vse to telefonsko sporočil... Draga moja, hvala za nasvete in konstruktivno kritiko. Ze pok. pisatelj Jurcec mi je prerokoval kakor vidva. Le nobenega brega ni omenil. Pisal mi je pa, da bom v nekaj letih presla v prozo in da bom se pomembno poslegla v zgodovino slovenskega naroda. Morda... Na vama odkrito povem, da se tako velikega daru ne zavodem. Vem pa, da sem najbolj srečna kadar pisem. Materinscina je moja največja ljubezen. Saj mi je vrnila prisotnost duha, ko sem pod udarci zbesnele moske pesti izgubila zavest da sem bitje. Rjove, kakor gluhonema, slepa zival sem hlipala po svoji biti, kajti ostala sem dobesedno brez besede... Se-le, ko sem zaslislala krik "mama", se mi je vrnila prisotnost duha. Oprostita mi, ce o vajini ljubeznjivosti zapisem takole:

Draga Pavla!
Zdaj si dobila besedo... Kaj se stullis med jugovice... Saj je res, da jim je treba od casa do casa pomagati... Ne pozabite, da Sava tece navzdol...Tudi nobenih starih smesnic nam ni treba... Zalotila sem v vasem casopisu stiri leta star clanek v prevodu iz nemškega casopisa. "MISLI" so dobre... Ustavrite svoj slovenski tednik pa cetudi bi ga morali sami razmnozovati... Za pouk slovenscine nabavite predvojno citanko... Jaz sem stara, pa tudi v slovnici nilem nikdar imela "odlicno"... Da bi kupovali "Nase Novine", to pa ne in ne... Pa ne prevec hvalit socializma, saj je ze tako dosti pohvaljen.

I. Z. Nepodpisana poznana.

Uboga draga, nepodpisana poznana! Le kakrsne pblasti se ti bojis? Nas ljudi je kakor listja in trava. Le orli in sokoli gnezdiyo visinah. Ti pa si kukavica. Nisi niti Eva Peron, se manj Devica Orleanska. A kaj sele Junie Morosi! Pa tudi Greta Garbo ne.

"Zdaj si dobila besedo, "mi pravis". Kar slisim te kako sikas. Vendar tvoj sturup na mene ne ucinkuje. Saj si silno, silno zabavam s tvojimi sestrinskimi nasveti za prosvetno delo v svrhu bliskovitega razsvetljenja slovenskih umskih sestraden- cev v zamejstvu.

Ne zaletuj se kakor bik v nova vrata. Kdo se stuli med jugovice? Ne stulim se

med pesnike, pa bi se stulila med zurnaliste? K sodelovanju pri "Nasih Novinah" sem bila povabljen. Naj se zaradi enega juznega brata odrecem prijateljstva z vsemi? Saj smo se vendar v obeh vojnah skupno borili za svobodo. Slovenija se sama ne bi mogla zoperstaviti sovprazniku.

"Od casa do casa, da jim je treba pomagati", pravis? Kaj ti ne sram s takim predsodkom in s tako pokroviteljsko milostjo gledati na njih? "MISLI" te tako ne ucel Moja zimska leta so tu. Pa sem mislila, da si dam dvignut prsa, da bi me ne zeblo v brado a ti, da bi za casa moje odsotnosti vzela na stanovanje mojega psa. Kje pa! Moj pes je dal-matinec.

Seveda Sava tece navzdol. Voda je. Obrni jo, ce ti ni prav. Imas zemljevid? Tako majken del njene struge bi ostal suh, da bi se se zejen konj ne pozvizgal na tvojo hidromanijo.

Stari clanki v "Nasih Novinah"? Obrni se na krivca. Jaz pisem nove. Toda obljubljam ti, da bom kmalu prevedla eden od mojih dopisov iz anglescine v slovenscino. Kolikor je star, se vedno je nasim razmeram primeran.

Izjavljas, da so "MISLI" dobre. Nihce ni rekel, da so slabe. Saj ima vsaka slaba tudi dobro stran. Meni so "MISLI" postale le pretesne.

Da naj ustvarimo slovenski tednik? Ustvari ga ti. Tako bos vsaj dobila besedo.

Da naj za pouk slovenscine v tem casopisu nabavimo predvojno slovnico? Tisti meketefekete s kozami za e bi danasnje otroke uspeval. Danes je za e seks. Za a je

splav in krvav. Za o bomba. Ficko za i. A da ti o etki u ne govorim. Mlajsa si od mene pa si ze toliko stara, da gres nazaj zastojkarji! Ocitas mi, da se ukvarjam s politiko. Jaz se ukvarjam z RAZMERAMI! Socializem je po TVOJIH besedah "ze tako dosti pohvaljen" - pohvaljen. Ne podtikaj mi svojih jajc! Politika je meni odvratna. Borim se le proti onim, ki kakor kaca skrivajo nove in mecejo kamenje v ljudi, ki se boje se ene bratske vojne, a bruna v svojem ocesu ne vidijo.

A kar se tice slovnice, draga moja, dobro vem kam cikas. Nasi odlicniki bi morali naso slovnico obvladati odlicno.

Predno napravim zapik, naj se ti se zahvalim za dadasen (res "kar po domače") pomenek. Pa brez zamere. Saj nikdo ne ve kdo si. Prisrcen pozdrav, tvoja Pavla.

"Pazi, da ostanes objektivna. In da ne postanesh demagog, mi je proti koncu pogovora, svetoval gospod pri telefonu. Demagog Hm...

ZGAGA

Eden v stoli drugi v soli, viži dve v en rog demagog i pedagog. Sveta Urška! Demaglej ga pujska! Narod hujska, da mu sapo vzema. Suh kot kreda, Peda mu razganja krog. V fari vlada zmeda, raja pa kot lipov bog.

Pavla Gruden

PO SLOVENIJI

NOVICE IN ZANIMIVOSTI

PO SLOVENIJI

NOVA GORICA — Kolektiv Goriških opekarn je slavil svojo tridesetletnico. Povabljeni upokojeanci so komaj mogli verjeti, da se je nekdanje revno podjetje, v katerem so delali predvsem s krampi, samokolnicami in kvečjemu z živinsko vprego, spremeni v veliko moderno tovarno. Lani so v Goriških opekarnah izdelali več kot 100 milijonov opečnih enot in več sto tisoč kvadratnih metrov ploščic.

TOLMIN — Pevski oktet Majnik je bil pred tremi leti ustanovljen na posebno željo zdravljenih alkoholikov, ki so želeli pijačo zamenjati s pesmijo. Od tedaj so imeli že več kot 60 nastopov. Vsa tri leta vodi oktet Ivanka Kosmač, rojena Hvala. Takole pravi: »Nisem se mogla odreči glasbi in petju, čeprav mi je manjkalo prave glasbene vzgoje. V človeku spi notranja sila, ki ga spodbuja in sili, da po svojih močeh in zmožnostih prispeva k splošni kulturi naroda.«

GORENJA TREBUŠA — V 86 hišah nadvse raztresenih samotnih hribovskih zaselkov, kjer je vse do sedaj svetila petrolejka, plinska luč ali pa šibka svetloba vaše elektrarne, je zdaj zasvetila prava elektrika. Elektroenergetske naprave v Gorenji Trebuši

obsegajo več kot 14 km visokonapetostnega, 30 km nizkonapetostnega omrežja in pet transformatorskih postaj. Pri delih so pomagali tudi mladinci, vojaki in domačini.

ŠKOFJA LOKA — Loška gimnazija postaja »smučarska«. Od 18 oddelkov so namreč štirje smučarski. Dvainšestdeset dijakov, odličnih smučarjev, ima pouk prilagojen tako, da lahko redno trenira in se udeležuje tudi tekm. »Smučarsko« gimnazijo, ki je za zdaj le poskusna, bodo tudi uradno potrdili.

GORNJA RADGONA — V gasilskem domu v Meleh so pisatelji-ama-terji iz gornjeradgonske občine ustanovili občinsko literarno društvo. Člani društva so mladi ljudje, ki so po poklicu vzgojitelji, delavci, tehniki, dijaki, gospodinjce. Z združenimi močmi si bodo prizadevali objavljati svoje literarne izdelke. Tovarna ELRAD Gorenje v Gornji Radgoni, ki se ukvarja z elektronsko proizvodnjo, bo izdala tiskano knjigo z njihovimi sestavki. Knjiga bo opremljena z reprodukcijami del slikarjev samoukov v gornjeradgonski občini.

PISMA ČITALACA - PISMA ČITALACA - PISMA ČITALACA

OSAMLJENOST - PRISILA
ILI VOLJA

Osamljenost se u nasoj emigraciji često spominje kao jedna od težih kobi koju su sreće nas čovek u novoj domovini. Mnogi kažu: "Ah, nemozes ovde da imas prijatelja, nema tu poverenja. Nitko te ne treba kad si u neprilici itd, itd.

Zbog čega je to tako?

Dali smo mi zaista prisiljeni da budemo osamljeni ili mi sami hocemo da budemo sami?

Glavni uzrok je u nama samima. Mnogi od nas su žrtve vlastitih negativnih emocija. Ako nam je napr. netko učinio neku sitnicu nazao, poćemo ga osudjivati, pa smisljati osvetu tj. pocinjemo gajiti negativne emocije, koje poput nemani u nasim mislima rastu sve veće i postaju nas vlastiti mucitelji. Na kraju pocinjemo osudjivati sve i svakoga pa i one koji nam nisu bas nista krivi.

Postajemo zavidni, ostale ljude pocinjemo smatrati nepostenima, zlonamjernicima itd., dok sebe "uzdizemo" na platformu ljudskosti. Tada, da se nebi susretali sa "toboze" neugodnim ljudima, zatvaramo se u svoje "JA" izbjegavamo susrete i nova poznanstva, zaljubljujemo se u lica sa ekrana (jer oni nam ne mo-

gu uciniti nista nazao) i sve vise se usaljujemo od vanjskog svijeta - od zivota - dok ne shvatimo da smo sami.

Da li je nas sredina odbacila?

Da li smo mi odbacili okolinu ili smo jednostavno pobjegli od borbe (jer "zivot je borba") prihvatili najlakši način zivota koji se sastoji u jednostavnom vegetisanju, osudjeni, poput ubrane salate, na propast izmedju ceteri zida?

Onda, pored toga "naseg blaga" samoće, kukamo, strepimo, patimo a ne znamo, ustvari, zbog čega? U potrazi za krivcem lutamo svuda cas krivimo onc, cas ovo, a nismo svjesni da je pravi krivac u nama, u našem mozgu. Nismo svjesni da smo žrtve vlastite negativne emocije, koja se na sreću snaznom voljom, može zamijeniti sa njenim autipodom, pozitivnom emocijom.

Ako ćemo ljude prihvatiti onakvima kakvi jesu, prijatelje uzimati radi razonode a ne koristoljublja, izbegavati zlopamcenje (jer svaka negativnost, ili pozitivnost samo je jedna tacka u liniji beskonacnog zivota, pa nema smisla jednu negativnu točku neprekidno vući za sobom i pri tome ne us-

tupati mjesto drugoj, pozitivnoj, koja bi eventualno osvojila nas zivotni put) i postati gospodar svojih emocija, - uciniti cemo prvi korak ka pobjedi osamljenosti.

Bez obzira sto i koliko nam je netko skrivio - volimo ga, jer i mi smo nekad nekom bili nesto krivi.

Dakle, potisnimo mrznju - uzdignimo ljubav.

Ako zelimo osmijeh i paznju - dajmo je drugima.

Ako hocemo prijatelja - budimo prijatelj.

Ako smo osamljeni - obucimo se u srdacnost i pokusajmo citavom svetu sve oprostiti".

Ako budemo, cvrstom voljom, nastojali uciniti sebe ljepsima - svi ljudi, okolina, pa i zivot izgledati ce ljepsi i bolji u nasim ocima. Odjednom cemo shvatiti da nismo sami. Društva, klubovi, susjedi cekaju na nas da im pridjemo, a na nama je - hocemo li ili ne.

Prema tome, nije tudjina kriva sto smo usamljeni.

Mi nismo prisiljeni da budemo osamljeni.

Mi hocemo da budemo osamljeni.

Olga Sokac-Pojvancic
Melbourne

CARINSKI
PROPISI

Postovano urednistvo

Vidim iz rubrike "Pisma citalaca" da ima i hvale i kritike, iako vise hvale na ovaj nas novi list, sto pokazuje da je dostojan svoga imena. Ja se licno nadam da cemo u buducnosti videti sve manje kritike. Naravno, ako nastavite sa ovakvim izdavanjem novina kao sto ste zapoceli. Uzgred bih predlozio da bi bilo dobro da uz pravne savete koje ste objavljivali, pisete nesto o carinskim propisima koji bi nas (one koji putuju na odmor) veoma interesovali; a poznato je da mnogi o tome znaju malo ili nikako.

Vi cete lakse doci do ovakvih informacija, a znatan broj citalaca ce Vam zbog toga biti veoma zahvalan.

F. Visnjewski,
Geelong

Od sledeceg broja objavićemo opširnije izvode iz opštih carinskih propisa koji se primenjuju prema državljanima SFRJ koji dolaze na odmor ili se vracaju sa letom da stalno žive u Jugoslaviji.

Kod komšije na sijelo

Brizbane, marta 1978.

Svaka nasa zabava sto je s vremena na vreme organizuju nasi doseljenici u ovoj sredini može se reci da je pravo umeće. Tih nekoliko sati sto nam prodje uz muziku i razgovor sa poznancima i prijateljima nehotice nas natera da se prisetimo prohujalog vremena.

U nama zatrepti i zadnji misic tela, kada, pa bar i za jedan momenat ispred ociju mine vizija neke slike zavicaja. Seticemo se tada i onih sitnica sto nam nekada nisu znacile nista, jer je to tada bila svakodnevna pojava. Tada, kao sa nekim ponosom, zaticemo sebe "kao prijatelju uz casicu "ne" uvezene sljivovice pripovedamo kako smo umeli stizati i u treće selo na prelo, igranku ili komisanje kuku-ruza. Tada nisu probleme zadavali ni gladni vuci i njihovi urlici, ni smetovi veliki na prevojima ili kisa s jeseni kada neprekidno pada, tada nista nije smetalo.

Ponos je bio zaigrati u kolu pored zapajurene lepote, ili zapevati iz sveg glasa dok be se eko pesme gubio kroz noc. A nekada i skupljen u mraku cucati ispod prozora udovice ili raspustenice dok ne otvori prozor i kaze: "Ulazi mangupe jedan, videće nas ko..."

Uspomene, sve sama seća-

nja sto od jedanput pocnu nezadrzivo navirati iz dubine grudii, da bi se potom stale gasiti i nestajati poput pramenova magle kada se začne dizati u majsko jutro iznad reke. U tom momentu suocavamo se sa grubom stvarnoscu sto nas okružuje a mnogi od nas cak niti malim prstom da mrdnu. Sve- sni smo da onaj duh u kome smo stasali polako ali sigurno zbog naseg nerazumevanja i zbog medjusobnog bezvrednog natecanja polako umire. Zbog necijih, samo njemu jasnih ideala i da samo sebe stavi na vrh onoga sto zovemo nase, ono nase pravo izvorno umeće nestaje, bez ikakvog traga se utire. Ni malo se ne stidimo nasih starih sto su umeli i golim grudima ici na ostrice nozeva ili golim rukama hvatati usijane cevi pusaka i svoj zivot davati da bi sacuvali za potomstvo to sto mi tako bezdusno unistavamo u ovoj sredini. Veliki je broj nasih ljudi u ovoj zemlji, ali je katastrofalno veci broj nasih svadja i nase lenjosti u pogledu sta smo postigli u odnosu na druge nacije. Pa i ovo sto imamo ljulja se na staklenim nogama preteći da se razleti na sve strane, a ti komadi da bace jos vecu sramotu kako na nas same tako isto i na

celu jugoslovensku naciju. Jugoslovena ima toliko u Brisbanu da bi mogli zajednickim snagama stvoriti jaci klub nego sto ga imaju Italijani, Nemci ili Grci i na nase zabave moglo bi doci i po hiljadu ljudi, jer mi smo takvi, volimo izaci, provese- liti se i potrositi. Ali to je samo zelja nekoliko ljudi koji su svesni sta zeće napraviti. U ovoj sredini postoje tri kluba i svi su nastali samo iz jednog razloga: medjusobnog takmicenja vodećih lica i borbe za neku "stolicu". Gorka je to pilula za sve nase napredne ljude u ovoj sredini dok gledaju sve to i od stida nemogu jednom prosecom australijancu da objasni zbog čega je sve to tako. Ali mi smo Jugosloveni i kod nas jos uvek vlada ono staro: "Nedaj pametnijem od sebe napred pa makar ga morao sekirom spreciti". Dok druge nacije neguju svoja društva, cuvaju svoje tradicije, dotle se nasa društva svadja-ju kako izmedju sebe tako isto unutar svoje samoizabrane uprave. A nama, obicnim ljudima ostaje da u tom slucaju negujemo svoja secanja sto nas tese ili mi njih, sto u odnosu na druge nacije ne može nam sluziti uvek kao ponos.

Z. LUKIC

MALE ŠALE

DOPUNJAVAJU SE

Poznati britanski knjizevnik Bernard imao je prilicno velike usi. Na nekom banketu dobacimu jedna zajedljiva dama:

- Mister Bernard, sve do sada nisam primetila da imate tako velike usi.
- Da, gospodjo - odgovori slavni pisac - Moje usi i Vasa glava stvorili bi izvrsnog magarca!

BOLJE JE TAMO

Bolovao je jovo nekoliko dana pa otisao Bogu na istinu. Ostala mu udovica opaka ostrokonđa i spiritiskinja. Nekoliko dana posle Jovine smrti ofide ona na grob i pozva Jovin duh da joj se javi.

- Jesi li to ti, Jovo? - upita udovica umiljato.
- Ja sam! - odgovara duh mrzovoljno.
- Pa, kako si duso, kako ti je tamo?
- Vrlo dobro, vrlo dobro!
- Je li ti bolje nego kad smo ziveli zajedno?
- Mnogo bolje, mnogo bolje - ubrza duh.
- Pa onda, zaista, mora da je divno u raju?
- Nisam ja u raju - odgovori duh i izgubi se.

ERA PRODAJE LUC

Prodavao Era luc. Pridje Eri kupac i zamoli ga da mu dozvoli da isproba kako gori luc. Era mu dade zublju, ali se on odmah ugasi.

- Pa sta je ovo ero, kakav ti je ovo luc?
- A gde si ti video da luc gori danju? - odvratila Era - On je namenjen da samo nocu gori, a ne i danju.

Prikupio:
M. Jakovljevic

SONET BEZ NASLOVA

Zavoleh prostranstvo cuda
predeo mesecevih mena
uzdisajne zvezde zavicaja
zalosnu vrbu prizemnih svodova

Vodu koja luta bez oticaja
dve uvele grane
setnog naroda
Odbacih studen zelenog kamena
trazeci muzicku notu na putu vecnog zaborava.

U mraku, u svesti sunca
u jednom pocetku bez kraja
Jos korak do trenu
al ruke orosih do ramena
noge u jednom tragu
duboka noc place
dan ode u veciti ponor

ne pomisljajuci na
poslednji sonet.

Pesnik:
Zoran BRKIC

ORFEJ
LJUBAVI

ORFEJ LJUBAVI

Ti si list u vazduhu
grana daleka koja ide
Ti si reka u meni
koja neprestano sumi
tvoje latice sive
poput sobe devojacke
u zemlju se pretvaraju
Ti si uztrepala hrfa
duboka tajna moja
spojena sa krvotokom
pesma vecna
seta placna
zvezdana igracka
sa sjajem kakvog
nigde nema
Ti si kristalna oaza
sto se stobom orosih
ti si list u vazduhu
grana daleka koja ide.

Zoran Brkic
Cambera

L Šaric Auto Škola

Nudi Vam povoljne uslove da dobijete
VOZACKU DOZVOLU

Za: Automatik, mijenjac, kamion, kao i semitrajlu uz vrlo povoljne uslove i niske cijene. Zainteresovani nazovite na Tel. 606-5246 ili Pisite na Adresu: P.O. Box 346 Cabramatta N.S.W. Mozete polagati na Vasem jeziku.